

No és tan difícil

- *Ton, vine un moment, vull parlar amb tu. Estic molt disgustada. Vinc de la reunió de pares i ens acabem d'assabentar que a la teva classe hi ha un nen que ho està passant fatal perquè hi ha un grupet que no para de ficar-se amb ell.*

- *Es el Xavi, que és un exagerat i un ploricó.*

- *No em sembla exagerat estar deprimat perquè ningú vol jugar amb tu al pati, perquè estàs gras i no ets molt àgil, o fins i tot, perquè t'insulten i se'n riuen de tu.*

- *Això t'ho ha dit la mestra, el Xavi és un acusica!*

- *És veritat o no que hi ha nois que es fiquen amb ell i se'n riuen continuament?*

- *Sí (veu fluixeta i mirada desviada).*

- *Mira'm: tu ets un d'ells?*

- *A vegades... jo no sóc el que comença.*

- *M'és igual si ets el que comença o el que acaba. Això està malament i no s'ha de fer.*

- *Es que no cau bé a ningú.*

- *Et sembla motiu per torturar-lo? A tu t'ha fet res?*

- *No (veu fluixeta).*

- *T'imagines que això li passes a la teva germana a l'institut? O al teu pare o a mi mateixa a la feina? Com et sentiries tu si els que haurien de ser els teus amics resulta que són els teus enemics i et fan la vida impossible? Es pot viure d'aquesta manera?*

- *No (veu fluixeta).*

- *Com et creus que em sento jo ara? Creus que el teu pare i jo som cruels o desconsiderats amb els altres? Per què no treus la bona persona que tens a dintre?*

- *No ho faré més. De veritat.*

- *No n'hi ha prou, Ton. T'has de comprometre a canviar les coses. El Xavi està enfonsat i necessita un cop de mà. Vull que vagis a la teva habitació i pensis durant un quart d'hora que es pot fer per ajudar-lo. Quan acabis, vine i en tornem a parlar.*

Això és una bronca - model senzill - i admet moltes variants. No és tan difícil i no pot desaparèixer del menú educatiu dels nostres nens i nenes. Es pot dosificar, allargar, escurçar, endurir, completar amb càstigs o fins i tot endolcir... però no pot desaparèixer del menú familiar. Si algú se n'ha oblidat, que corri a entrenar-se. No es pot educar a còpia de bronques, però no se'n pot prescindir. Forma part de l'ofici.